

Dosarul nr. 2ra-759/2022
2-21063725-01-2ra-26052022

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă (I. Dodon)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malii, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

07 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vasile Bătrîncea,
reprezentat de avocatul Oleg Spînu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Burduja
împotriva lui Vasile Bătrîncea, intervenienți accesorii Lidia Bătrîncea și Primarul s.
Carahasani, r-nul Ștefan Vodă cu privire la obligarea demolării construcției,
împotriva deciziei din 27 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 aprilie 2021, Sergiu Burduja a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Vasile Bătrîncea, intervenienți accesorii Lidia Bătrîncea și Primarul
s.Carahasani, r-nul Ștefan Vodă cu privire la obligarea pîrîtului să demoleze
construcția ce constă din anexa la partea existentă a bucătăriei cu lungimea de 6,12
m, amplasată pe linia de demarcare a hotarului dintre terenul cu nr. cadastral xxxx,
amplasat în r-nul Xxxx ce aparține lui Sergiu Burduja și terenul învecinat, ce aparține
lui Vasile Bătrîncea, amplasat în aceeași localitate.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, pârâtul este vecinul său, ambii
locuind în s.xxxx, r-nul xxxx. Pârâtul a ridicat samavolnic o construcție cu lungimea
de 6,12 metri pe linia de demarcare a hotarului între terenuri, fără acordul său, și
constă din anexă la bucătărie cu lățimea de 1,68 m și înălțimea de 2,48 m, construcția
dată nefiind înregistrată de organul cadastral.

La solicitarea sa, s-au efectuat lucrările cadastrale, constatându-se că
construcția menționată a fost construită pe linia de demarcare a hotarului între
terenuri, fapt confirmat prin schema planului geometric emisă de Agenția Servicii
Publice.

La 25 septembrie 2020, a depus la Primăria s. Carahasani cerere privind
întreprinderea măsurilor de atragere la răspundere a pârâtului, în conformitate cu
legislația în vigoare.

La 25 noiembrie 2020, de către Primăria s. Carahasani a fost întocmit procesul-

verbal cu privire la contravenție în baza art. 179 din Codul contravențional, prin care a fost constatat că, în perioada anilor 2018 – 2020, de către pârât a fost construită o anexă, în lipsa actelor permisive.

Prin hotărârea din 10 martie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă a fost încetat procesul-contravențional în privința lui Vasile Bătrîncea din lipsa faptului contravenției, instanța argumentând că în conformitate cu art. 14 alin. (1) lit. i) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, se pot executa fără certificat de urbanism pentru proiectare și fără autorizație de construcție lucrările care nu modifică structura de rezistență, aspectul exterior, caracteristicile inițiale ale construcțiilor și ale instalațiilor aferente. Din categoria acestor lucrări fac parte construcții auxiliare, anexe cu suprafața construită de până la 15 m² la casele de locuit particulare.

A susținut că, conform schemei planului geometric emis de Agenția Servicii Publice, serviciul cadastral Ștefan Vodă rezultă că, pârâtul a construit samavolnic anexa la bucătărie, fără a respecta distanța minimă la hotar. Nerespectarea distanței minime față de linia de hotar la executarea construcției, a constituit o încălcare a obligației de respect reciproc, iar potrivit art. art. 586, 598 din Codul civil, orice construcție, lucrare sau plantație se poate face de către proprietarul terenului numai cu respectarea unei distanțe minime de 60 cm față de linia de hotar.

A specificat că distanța de la acoperișul anexei construite de Vasile Bătrîncea și acoperișul casei sale este mai mică de 60 cm, fapt ce sporește riscul în cazul izbucnirii unui incendiu de a se răspândi și la acoperișul gospodăriei sale, cu atât mai mult că anexa construită este o bucătărie improvizată cu mai multe dispozitive de uz casnic, inclusiv butelie cu gaz. Peretele construcției este la o distanță mai mică de 60 cm, iar pe anumite porțiuni este amplasată chiar pe linia de hotar, constituind o încălcare a art. 598 din Codul civil.

Prin hotărârea din 09 august 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Burduja împotriva lui Vasile Bătrîncea, intervenienți accesorii Lidia Bătrîncea și Primarul sat. Carahasani, r-nul Ștefan Vodă cu privire la obligarea demolării construcției.

S-a dispus demolarea din contul lui Vasile Bătrîncea, construcția care constă din anexa la partea existentă a bucătăriei cu lungimea de 6,12 m amplasată pe linia de demarcare a hotarului dintre terenul nr. cadastral xxxx ce aparține lui Sergiu Burduja și terenul învecinat, ce aparține lui Vasile Bătrîncea, amplasate în r-nul xxxx.

Prin decizia din 27 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Oleg Spînu în interesele lui Vasile Bătrîncea și s-a menținut hotărârea din 09 august 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, a aplicat corect normele materiale și procedurale și a adoptat o hotărâre întemeiată și legală.

Instanța de apel a stabilit că potrivit materialelor cauzei a fost stabilită influența inadmisibilă asupra utilizării terenului ce aparține reclamantului Sergiu Burduja din partea vecinului Vasile Bătrîncea, prin ridicarea construcției în nemijlocita apropiere, la o distanță sub cea permisă și chiar nemijlocit pe linia de hotar.

Faptul că pârâtul Vasile Bătrîncea a ridicat construcția auxiliară fără respectarea distanței față de linia de hotar, se atestă prin Actul de constatare pe teren din 14.09.2020, întocmit de reprezentantul Serviciului cadastral Ștefan Vodă,

fotografiile anexate la materialele cauzei, cât și prin explicațiile părților, care au confirmat că în prealabil pârâtul a fost atenționat ca în caz dacă va fi edificată construcția să fie respectată distanța față de linia de hotar, însă pârâtul a ignorat aceste avertismente.

Astfel, instanța de apel a stabilit că construcția auxiliară ce constituie obiectul litigios este ridicată fără a fi respectată distanța minimă dintre granițele terenurilor învecinate, fapt prin care se atentează în mod inadmisibil asupra folosirii terenului cu nr. cadastral xxxx, amplasat în s. xxxx, care aparține reclamantului Sergiu Burduja.

Instanța de apel a accentuat, că însăși apelantul recunoaște încălcarea normelor legale privind dreptul de vecinătate, la edificarea construcției, dar opinează că nu toată construcția se află pe linia de hotar. La fel, în apărarea sa apelantul a pretins acordul tacit al reclamantului la momentul edificării construcției, cum și lipsa vinovăției în comiterea contravenției privind construcția ilegală, constatată de instanța de judecată printr-o hotărâre irevocabilă. Faptul că intimat nu a manifestat un comportament neglijent și dat acordul tacit pentru edificarea construcției, este demonstrat prin adresările lui Sergiu Burduja autorităților competente, în rezultat fiind inițiată procedura contravențională în temeiul art. 179 din Codul contravențional în privința lui Bătrîncea Vasile pentru construcție ilicită.

La 12 mai 2022 (data de pe plicul poștal), Vasile Bătrîncea, reprezentat de avocatul Oleg Spînu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată și a menționat că, hotărârile judecătorești sunt ilegale, neîntemeiate și bazate pe interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural.

A menționat că anterior, pe locul unde a fost efectuată actuala construcție, a fost o altă construcție temporară, dar care era mai mică și se afla la aproximativ 30 cm de linia de hotar, însă față de care reclamantul nu a avut nici o pretenție. Reclamantul nu este nicidecum limitat de a construi gardul care urmează a fi construit și amplasat până la hotar.

A susținut că Sergiu Burduja inițial și-a exprimat acordul pentru ridicarea construcției litigioase la o distanță de 50 cm de la linia de hotar, distanță care este mai mică decât cea prevăzută de art. 598 din Codul civil. Instanța de judecată corect a examinat planșa fotografică din care rezultă că, construcția efectuată este o anexă amplasată în apropierea nemijlocită de gardul lui Sergiu Burduja, nu și faptul că această construcție este situată nemijlocit pe linia de hotar.

Consideră că instanța de judecată nu era în drept să dispună demolarea întregii anexe cu lungimea de 6,12 m din motiv că doar o parte a prezentei anexe s-a putea mărgini cu hotarul. Astfel, prin demolarea întregii anexe instanța de judecată și-a depășit atribuțiile or, demolarea anexeii în totalitate ar liza direct dreptul de proprietate și de a folosi bunul la discreția proprietarului de bună credință.

La 26 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către Vasile Bătrîncea, reprezentat de avocatul Oleg Spînu, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 133).

La 10 iunie 2022, Sergiu Burduja a depus referință prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a recursului depus de către Vasile Bătrîncea, reprezentat de avocatul Oleg Spînu.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 27 ianuarie 2022.

La data de 15 martie 2022 a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 115), însă date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 12 mai 2022 (data de pe plicul poștal), astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Vasile Bătrînnea, reprezentat de avocatul Oleg Spînu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Vasile Bătrînnea, reprezentat de avocatul Oleg Spînu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh